

DE FIFA-SPIRAAL - *sportief-economische analyse*

Waarom meer toernooi minder voetbal betekent

1. Bottom Line

Voetbal wordt door de FIFA getransformeerd tot *24/7 lopende-band-content*. De structurele uitbreiding van multinationale competities en toernooien vernietigt de wet van de schaarste. Elke uitbreiding vermindert exclusiviteit en aandacht die het voetbal zo waardevol en interessant maakt. De FIFA is bezig met het systematisch uithollen van de sport, slechts gedreven door eenzijdige focus op omzetmaximalisatie.

2. Strategisch Frame

- *Disbalans*: De FIFA draait voor het leeuwendeel (ruim twee-derde) op inkomsten uit Europees voetbal. Door herverdeling van die inkomsten over de overige continenten blijft de FIFA-top verzekerd van een machtsbasis.
- *Overaanbod*: Vanuit focus op omzetmaximalisatie is er een constante drang om het aanbod te blijven verhogen.
- *Tanende aandacht*: Door afnemende aandachtsspanne van jongere generaties is uitbreiding van aanbod de enige strategie van de FIFA-top om omzet te kunnen blijven genereren.
- *Erosie van kwaliteit*: Met structurele uitbreiding van aanbod daalt het niveau. Waar schaarste nog kwalitatief hoogstaand voetbal genereerde, ontstaat door overaanbod slechts *pulp*.
- *Fysieke grens*: Een overvolle kalender sloopt spelers, veroorzaakt meer blessures en verlaagt kwaliteit en speltempo.

3. Blinde Vlek

De blinde vlek van de FIFA is gelaagd:

- Men ziet niet in dat drang naar omzetgroei ervoor zorgt dat noodzakelijke schaarste die een lange-termijn waarde creëert wordt vernietigd: de omzet van vandaag is de afwaardering van morgen.
- De spiraal van het effect dat negatieve feedback zichzelf versterkt wordt niet waargenomen: meer aanbod betekent minder aandacht. Hierdoor ontstaat drang tot nog meer aanbod om dezelfde omzet te kunnen blijven genereren. En dat leidt tot totale afwaardering van de sport.

4. Strategische Contemplatie

De FIFA ondermijnt zichzelf door een machtsmechanisme zonder eerlijke basis in stand te houden. Een top zonder legitiem draagvlak maakt een organisatie fragiel en afhankelijk van reciprociteit in plaats van consensus. Bij de FIFA aangesloten nationale bonden beschikken over stemrecht: *one nation - one vote*. Dat klinkt leuk, maar betekent in deze niets meer dan dat de FIFA-top hierbij gebruik maakt van Europese inkomsten om de eigen machtsbasis te consolideren. De enige manier om de oneindige expansie af te remmen en schaarste te herstellen is dat Europese bonden weer regie nemen over hun eigen inkomsten.